

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1177/2000,
annettu 31 päivänä toukokuuta 2000,
kuitupellavan ja hampun tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY)
N:o 1164/89 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon pellava- ja hampun alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1308/70⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Pellavan ja hampun tuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 619/71⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1420/98⁽⁴⁾, 3 artiklan 1 kohdan mukaan tukea myönnetään ainoastaan sellaisille hampunviljelijöille, joista on määrityksessä todettu, että THC:n (tetrahydrokannabinolin) paino suhteessa vakiopainoiseksi saatetun näytteen painoon ei ylitä tiettyjä rajoja. Lisäksi kuitupellavan ja hampun tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1164/89⁽⁵⁾ 3 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1328/1999⁽⁶⁾, säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on määrítettävä THC:n keskipitoisuus tietyltä prosenttiosuudelta hampunviljelyalajoja.
- (2) Tiede on kehittynyt sen jälkeen kun vuonna 1989 vahvistettiin asetuksen (ETY) N:o 1164/89 liitteessä C esitetty yhteisön menetelmä hampunviljelijöiden THC-pitoisuuksien kvantitatiiviseksi määrittämiseksi. Lisäksi kyseisessä menetelmässä näytteenotto on raskas ja

vaikea toteuttaa käytännössä tuotantotiloilta tapahtuvaa valvontaa varten. Olisi siis vahvistettava uusi, nykytarpeisiin ja -mahdollisuuksiin paremmin mukautettu menetelmä.

- (3) Menetelmän, jota käytetään tukikelpoisten hampunviljelijöiden THC-pitoisuuden määrittämiseksi, on oltava erittäin tarkka asetuksen (ETY) N:o 619/71 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten noudattamisen varmistamiseksi. Jotta asetuksen (ETY) N:o 1164/89 3 artiklan 3 kohdassa säädetty määritykset voitaisiin tehdä tuotannon tasolla, käytettävän menetelmän avulla on voitava valvoa riittävän edustavaa määrää hampunviljelyalajoista sen varmistamiseksi, että viljelmät ovat hampun yhteisessä markkinajärjestelyssä säädettyjen viljelmien mukaisia. Olisi siis vahvistettava menetelmä, johon kuuluu kaksi tavoitteiden mukaan eriytettyä käytäntöä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pellavan ja hampun hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1164/89 liite C tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä toukokuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 72, 26.3.1971, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 190, 4.7.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EYVL L 121, 29.4.1989, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL L 157, 24.6.1999, s. 39.

LIITE

"LIITE C

YHTEISÖN MENETELMÄ HAMPPULAJIKKEIDEN DELTA-9-THC:N KVANTITATIIVISEKSI MÄÄRITTÄMISEKSI**1 Tarkoitus ja käyttöalue**

Menetelmää käytetään hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC-pitoisuuden) määrittämiseen. Sitä sovelletaan joko käytännön A tai käytännön B mukaisesti.

Menetelmä perustuu delta-9-THC:n kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1 Käytäntö A

Käytäntöä A noudatetaan määrittettäessä pitoisuuksia tuotantotiloilla tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetyllä tavalla.

Jos suoritettavat määritykset osoittavat, että huomattavassa osassa jonkin lajikkeen näytteitä THC-pitoisuudet ovat suuremmat kuin asetuksen (ETY) N:o 619/71 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt rajat, komissio voi päättää asetuksen (ETY) N:o 1308/70 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että kyseisen lajikkeen osalta on noudatettava käytäntöä B, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden toimenpiteiden soveltamista.

1.2 Käytäntö B

Käytäntöä B noudatetaan 1.1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja sen todentamiseen, että asetuksen (ETY) N:o 619/71 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimuksia noudatetaan, jotta lajike voitaisiin sisällyttää markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen tukikelpoisten hamppulajikkeiden luetteloon.

Hakemuksiin, jotka koskevat hamppulajikkeiden sisällyttämistä kyseiseen luetteloon, on liitettävä kertomus tämän menetelmän mukaisesti tehtyjen määritysten tuloksista.

2 Otos**2.1 Näytteenotto**

— Käytäntö A: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 20 päivän kuluessa kukinnan alkamisesta ja 10 päivää ennen sen loppumista; keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

— Käytäntö B: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet kerätään päiväsaikaan 10 päivää kukinnan jälkeen systemaattisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.

2.2 Otoksen koko

— Käytäntö A: otokseen kerätään kustakin lohkoista 50 näytettä.

— Käytäntö B: otokseen kerätään kustakin lohkoista 200 näytettä.

Näytteet pakataan väljäksi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjä vastaava laitos säilyttää.

2.3 Näytteen kuvaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C. Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3 THC-pitoisuuden määrittäminen

3.1 Määrittäysnäytteiden valmistaminen

Kuivatusta näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuvatut näytteet jauhetaan puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 Reagenssit, uuttoliuos

Reagenssit:

— kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli (delta-9-THC),

— kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos:

— 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 Delta-9-THC:n uuttaminen

Punnitaan 100 mg jauhettua määrittäysnäytettä sentrifugiputkeen; lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Upotetaan nämä 20 minuutiksi ultraäänihauteeseen. Sentrifugoidaan 5 minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutista ja otetaan talteen THC-supernatantti. Injektoidaan liuos kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4 Kaasukromatografia (GC)

a) Välineistö:

— Kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiotektori ja split/splitless-injektori.

— Kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisellä fenyylimetyylisiloksaani -tyyppisellä poolit-tomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot:

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällytettävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THC:ta uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet:

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

— uunin lämpötila:	260 °C
— injektorin lämpötila:	300 °C
— detektorin lämpötila:	300 °C

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4 Tulokset

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THC:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

— Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määrittäminen analyysinäytettä kohti.

Kuitenkin jos näin saatu tulos on suurempi kuin asetuksen (ETY) N:o 619/71 3 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

— Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittäksen keskiarvo.”